

๒๕

วอนสื่อมวลชน

ได้โปรดอย่าทำลายหัวใจชาวพุทธ

<https://dhamma01.blogspot.com/2016/08/blog-post.html>

นักข่าวมีเสรีภาพในการนำเสนอข่าว อันนี้ถูก
แต่ต้อง “พอดี” ต้องอย่าเล็งเจ็งเรื่อยเปื่อย
จนกระทั่งเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง
กับบุคคลที่พาดพิงถึง หรือกับสังคม

พอดี ดูตรงไหน

ดูว่า มันเหมาะ มันควรไหม ถ้าเหมาะสมก็ทำไปเลย

ถ้าเรื่องจริง มีประโยชน์...เขียนไป

เรื่องจริง แต่ไม่เกิดประโยชน์...ไม่เขียน

เรื่องจริง มีโทษ...ไม่เขียน

ถ้ายังเรื่องไม่จริง...ยังไม่ควรเขียน

ดูว่าอะไรถูกผิด อาจดูได้ไม่ยาก แต่เหมาะสม เราจะทำอะไรมา
เป็นเกณฑ์ พระสารีบุตรได้กล่าวเรื่องนี้ไว้ว่า

สิ่งใดที่เราคิด พูด หรือทำ น้อมไปในทางกุศลธรรม คือยังกุศลธรรม
ที่ยังไม่เกิดให้เกิดขึ้น หรือที่เกิดขึ้นแล้วทำให้เจริญยิ่งขึ้น อย่างนี้เรียกว่า
เหมาะสม

แต่สิ่งใดตรงกันข้ามกัน น้อมไปทางอกุศลธรรม ทำให้เกิดเป็นภาพ
ลบติดใจ เกิดปัญหาสังคม เกิดความทุกข์ หรือเกิดวิบากกรรมอย่างนั้น
ไม่เหมาะสมไม่ควร

เพราะฉะนั้น สิ่งใดที่น้อมไปทางกุศลธรรม ยกกระตักจิตใจให้สูงส่งขึ้น
สิ่งนั้นควรทำ

P. Yad

โดยเฉพาะเรื่องพระศาสนา เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก เพราะทุกชีวิตที่เกิดมามีความทุกข์นะ ตั้งแต่ทุกข์จากการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ซึ่งเป็นทุกข์ประจำ กับทุกข์ที่จรมามากมาย ประสบสิ่งที่ไม่เป็นที่รัก บรรณาอะไรไม่ได้สิ่งนั้นก็ทุกข์ หรือพลัดพรากจากสิ่งที่รัก ทุกข์จากการเสื่อมลาภ เสื่อมยศ มีคนนิทา มีทุกข์กายทุกข์ใจอะไรอีกสารพัด เยอะแยะไปหมด

เมื่อชีวิตมนุษย์มีทุกข์ เขาย่อมหาที่พึ่ง ที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ศาสนาหรือคำสอนจากพระศาสดาของทุก ๆ ศาสนานั้นแหละจะเป็นที่พึ่ง ที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของมวลมนุษยชาติ เพราะฉะนั้นพระศาสนาเป็นสิ่งที่ไม่ควรแตะอย่างยิ่ง เพราะเป็นหนึ่งในสถาบันหลัก และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจดังกล่าว และในความเป็นจริงแล้ว เขาก็มีการปกครองไปตามลำดับ

พระอาจารย์รูปหนึ่ง เป็นพระพม่าที่อยู่เกาหลี ท่านเล่าให้ฟังว่า ที่ประเทศพม่า มีการห้ามออกสื่อที่เป็นการตำหนิพระรัตนตรัยอย่างเข้มงวด หรือแม้แต่ในประเทศเกาหลีเองก็ตาม ตลอดเวลาที่ผ่านมา กระผมติดตามข่าวสารที่นี้มาตลอด พบว่าเรื่องที่จะมีการออกสื่อในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือสื่อต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อโจมตี ดูถูก เหยียดหยาม เหยียบย่ำ พระพุทธศาสนาให้ตกต่ำ จะไม่มีเกิดขึ้นในเกาหลี

แถมยังมีกฎหมายคุ้มครอง โดยไม่ให้ออกสื่อใด ๆ เพื่อมุ่งทำลาย ศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ห้ามตำหนิ ใส่ร้าย ป้ายสี จ้วงจาบ โจมตีพระ และพระพุทธศาสนา แต่หากมีปัญหาเกิดขึ้น คณะสงฆ์ก็จะจัดการกันเอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องที่ปกครองกันมาตามลำดับ แต่ไม่ใช่นำมาขยายเพื่อให้ ประชาชนเสื่อมศรัทธาในพระพุทธศาสนา

แล้วยังมีผู้ดูแลกฎหมายศาสนาของภาครัฐคอยเช็คและดูแลสื่อ เพราะไม่อนุญาตให้ออกข่าวใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งทำลาย หรือ ทำร้าย หรือว่าร้ายพระพุทธศาสนา เพราะถือว่าข่าวศาสนาจะส่งผลกระทบต่อ จิตใจของประชาชน

หรือแม้แต่เวลาที่ต่างศาสนาเข้ามาเผยแผ่ที่เกาหลี ก็ห้ามออกสื่อ เขียนว่าร้ายพระพุทธศาสนาเช่นกัน ในทางตรงกันข้าม ที่เกาหลีจะมี หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะ ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ฉบับ จะ ลงข่าวดี ๆ ที่เกี่ยวกับธรรมะ การจัดงานบุญของวัดต่าง ๆ การปฏิบัติธรรม หรือประสบการณ์ทางธรรมของพระรูปต่าง ๆ เพื่อยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น หรืออย่างน้อยก็ดับทุกข์ของชีวิตในใจของแต่ละคนได้ในแต่ละวัน

คือมีข่าวดีออกมารายวัน เพราะคนมีทุกข์รายวัน เพราะฉะนั้น หนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาก็มีรายวัน เขียนแนะวิธีการดับทุกข์ ไม่ใช่เขียนแนะวิธีการสร้างทุกข์ หรือขยายทุกข์ ขยายความเครียด ระบาดไปทั่วสังคมหมดเลย จนกระทั่งในใจของแต่ละคนถูกยึดเยียดด้วย ข่าวที่ทำให้เราร้อน ตั้งแต่ตื่นกระทั่งหลับ วิพากษ์วิจารณ์กันไปตั้งแต่ใน ครอบครัว ออกมานอกบ้าน ไปโรงเรียน ไปที่ทำงาน ในทุกหนทุกแห่ง ความเครียดมันก็ระบาดไปทั่วสิ ไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย

ท่านยังกล่าวอีกว่า กระผมประหลาดใจ ตอนที่กระผมเคยอยู่เมืองไทย ทั้งที่เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ ทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ก็ถือเป็นหัวใจของประเทศ แต่ทำไมถึงเห็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ลงแต่ เรื่องไม่ดีของพระ แล้วก็ขยายความมุ่งโจมตี จนคนเสื่อมศรัทธา ทำไมต้องทำลายหัวใจของเราเอง ตอนแรก กระผมอ่านกึ่ง ๆ ตอนหลัง ๆ ก็เลย ไม่อยากจะสนใจอ่านอีก กึ่งงอยู่ว่า จะทำลายพระก็ทำลายกันง่าย ๆ แบบนี้เอง นี่ท่านว่าของท่านออกมาอย่างนั้นะ

๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

พุทธศาสนาเป็นเรื่องละเอียดอ่อน
เป็นที่พึงที่ระลึกที่แท้จริง
ของมวลมนุษยชาติ
เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวพุทธ
ชีวิตมนุษย์มีทุกข์มากเกินไปแล้ว
ได้โปรด...อย่าทำลายศรัทธา
อย่าทำลายหัวใจชาวพุทธ
อย่าทำลายหัวใจของเราเอง

P. Yod